Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

N:o 11
Den 14 Mars.

Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet.
Redaktion: Signe och A. Walder.

43 årg.
1926

Medborgarna i Guds rike.

Text: Matt. 5: 1—2.

Jesus var en stor lärare. Ingen har undervisat såsom han. Enkelt och lättfattligt framställde han de härligaste och djupaste sanningar. Det var därför som människorna så gärna ville lyssna till honom.

I vår text få vi läsa något av det underbara tal, som Jesus höll på ett berg i norra Galileen. Man har kallat detta tal: "Jesu bergspedikan". Du skulle gärna ha velat vara med och lyssnat till denna predikan, och sett denne underbare man, kring vilken människorna slöto sig. Men om du då icke fick vara med, kan du nu läsa hans tal i din bibel.

I början av sitt tal säger han, hurudant sinnelag vi skola hava för att bliva medborgare i Guds rike. Vi få icke tänka stort om oss själva och mena, att vi äro märkvärdiga. Vi ha så lätt att inbilla oss, att vi äro någonting märkvärdigt.

Du har kanske bättre kläder och ett finare hem än dina kamrater. Det är ingenting att yvas över. Du tycker att du är mera begåvad och kan

dina läxor bättre än andra. Det är ingenting att vara stolt över, ty om du äger större begåvning än andra, så är detta icke din förtjänst utan en gåva från Gud.

Det är icke de stolta, som Jesus prisar saliga utan de i anden fattiga. Sådana som känna sin fattigdom och brist och som därför behöva en frälsare. Det är dem, Jesus prisar saliga.

På jorden finnes mycken sorg och bedrövelse. Och även du fastän liten kanske har haft sorger. Men då du blev sorgsen, sprang du med din sorg till din mamma, och hon torkade med len hand bort tåren, som brände så het på kinden.

Det är mycket som förorsakar sorg. Synden är källan till all sorg. Men den som sörjer över sin synd, skall bliva hugsvalad, ty Herren får då bliva i tillfälle att borttaga synden. Den som sörjer över sin synd vill icke leva kvar i den. Nej, han kommer till Jesus, som kan rena från synden. Och då synden är borttagen blir man så glad. Har du gjort den erfarenheten?

Hur underbart är icke Jesu tal, då han säger, att de saktmodiga skola besitta jorden. Du har tänkt, att de djärva, de hänsynslösa skulle göra detta. Nej, det är blott de saktmodigas stora förmånsrätt. Den saktmodige är framtidens man.

Världen är full av lidande. Runt omkring dig finnas personer, som ligga på plågans bädd. Ofta blir tiden lång för dem. Timmarna skrida så sakta, under det de ligga på sitt plågoläger. Tänk, så glada de bli, när någon besöker dem och talar med dem. Sök du att besöka någon sjuk i ditt grannskap och på detta sätt bevisa den sjuke barmhärtighet. På många olika sätt kan man bevisa barmhärtighet. Den som bevisar barmhärtighet mot andra skall själv få erfara barmhärtighet både av Gud och människor.

Människohjärtat är fullt av orenhet. Hur kan då Jesus säga, att de renhjärtade äro saliga. Finnes det verkligen renhjärtade människor? Ja, det finnes sådana. Jesus kan rentvå ett hjärta. Han har också fått göra det med många, och dessa skola få se Gud. O, det är ett härligt löfte. Tänk, att en gång få se Gud. Det vill du, och därför skall du bedja såsom David: "Giv mig ett rent hjärta". Och om du uppriktigt beder om ett rent hjärta, skall Gud giva dig det.

Att tro på Jesus och att vara en rättfärdig människa medför lidande och förföljelse. Världen hatar Guds folk. Mången gång ha dina kamrater smädat dig, därför att du går i söndagsskolan. Mången gosse har blivit slagen och misshandlad, därför att han icke ville göra det, som var orätt. Om du får lida, därför att du vill vara rättfärdig i dina handlingar, så skall du icke bliva nedslagen för det. I stället skall du glädjas, ty då blir du lik de stora profeterna. Ja, du blir lik Jesus själv, som här på jorden fick lida så mycket. Och därtill skall du få en stor lön i himmelen. Efter den lönen skola vi alla trakta. *A. Walder.*

Anna-Maj.

(Forts. fr. n:r 10.)

Tant Sigrid tog Anna-Maj med sig och gick och hälsade på dem alla och bad dem sedan sitta ned.

Fru Blom serverade kaffet, Anna-Maj bjöd omkring socker och grädde, och tant Sigrid såg till, att alla togo för sig av "doppet". Sedan slogo även värdinnorna sig ned. Först var det rätt tyst omkring kaffebordet, men tant Sigrid, glad och vänlig som alltid, fick snart samtalet igång. Anna-Maj försökte också prata litet, men när hon vände sig åt sin granne till vänster, den åttioårige, lomhörde gubben Sven, med en förfrågan, om han kände till Erik Borg och fick till svar: "Om ja känt nån rikti sorg? Jo, dä kan ho lita på, lella fröken, när mi gumma dog för tie år sen, då va ja rent förtvivlad."

Anna-Maj blev helt förskräckt och vågade ej tala på en lång stund. Men gumman, som satt till höger om henne, tittade så vänligt på henne, så hon tyckte, hon måste säga något.

"Är det någon mer än tant Sigrid, som brukar komma hit?" undrade Anna-Maj.

"Ja frua på herrgårn en halvmil härifrån brukar komma om jul. Men se ingen ä som pastorskan. Ho kommer som en solstråle hela året om."

När kaffedrickningen var slut och bordet avdukat, föreslog tant Sigrid, att Anna-Maj skulle läsa en berättelse högt ur en bok, som de tagit med sig.

Anna-Maj läste med klar och tydlig röst, och de gamla hörde uppmärksamt på.

Sedan läste tant Sigrid ett stycke ur bibeln, varefter hon gick bort till orgeln och spelade en psalm, vilken alla sjöngo gemensamt.

Så var den lilla sammankomsten slut, och det blev ett avskedstagande och tackande till höger och vänster.

När Anna-Maj kom hem, satte hon sig i trädgården för att vänta på Erik. Han hade nämligen lovat att komma, när arbetet för dagen var slut.

Äntligen kom han då.

Anna-Maj sprang emot honom och önskade honom välkommen.

"Jag var riktigt rädd, att du inte kunde komma."

Erik tog fram en gammal porslinsmugg, som han hållit bakom ryggen.

"Se jag var först och plockade dom här. Varsego."

"O, sådana härliga smultron! Tack ska du ha, Erik! Kom nu, så ska vi smaka på min födelsedagstårta. Jag har gömt den, tills du skulle komma."

Hon drog honom med sig bort till verandan, där tårtan och saft och vatten voro framsatta på ett bord. De läto sig väl smaka, och tårtan minskades hastigt, vilket ju också var meningen.

Tant Sigrid kom nu ut på verandan och hälsade på Erik.

"Jaså, detta är din nya vän, Anna-Maj."

"Ja, och titta, vad Erik plockat åt mig." Hon räckte fram muggen, för att tant Sigrid skulle få smaka.

I detsamma kommo Stål och Flinta framstörtande ur trädgården, och efter kom farbror Verner med rocken på armen och hatten i hand.

Han hälsade vänligt på Erik och frågade honom om ett och annat, medan Anna-Maj sprang efter ett glas, för att farbror skulle få litet saft att läska sig med efter promenaden.

Om en stund måste Erik säga farväl, och så var Anna-Majs födelsedag snart till ända.

"Anna-Maj, har du lust att följa med till Ekenäs?" frågade tant Sigrid en morgon vid frukostbordet. "Jag har ett ärende dit nu på förmiddagen."

Ja, det ville Anna-Maj gärna.

Ekenäs var den en dryg halv mil därifrån belägna herrgården, som låg så vackert på andra sidan sjön.

Strax efter frukosten körde droskan fram till trappan, tant Sigrid och Anna-Maj stego upp, och så bar det av.

Efter en liten slund foro de förbi en rödmålad bondgård.

"Det här är Gamlegården", sade tant Sigrid.

Anna-Maj tittade ditåt och undrade, var Erik kunde vara. Men han syntes ej till.

Vid framkomsten till Ekenäs, välkomnades tant Sigrid och Anna-Maj av husets båda unga döttrar, den sextonåriga Sonja och den fjortonåriga Ingrid, vilka suttit på verandan och sytt.

Sonja förde gästerna in i förmaket, medan Ingrid sprang efter modern.

Strax därpå kom fru Grane, husets fru, följd av Ingrid.

"Mycket välkomna! Det var riktigt roligt att få ett besök." Fru Grane hälsade hjärtligt på tant Sigrid och Anna-Maj. "Nu ska vi först ha oss litet kaffe, och sedan tycker väl ni, flickor, det är roligare att gå ut i trädgården, medan tant Sigrid och jag prata med varandra."

Det dröjde ej länge, förrän en jungfru kom med en kaffebricka.

Anna-Maj hörde med förvåning, att det var Sonja och Ingrid, som bakat kakorna.

"I går, då det regnade, visste de inte, vad de skulle ta sig till, och då föreslog jag, att de skulle gå ut i köket och göra någon nytta", upplyste fru Grane. "Isynnerhet Ingrid är mycket intresserad av husliga sysslor."

(Forts.)

Små hjälpare.

Var finnas raska fötter små,
som gärna vilja vägen gå
för att till hjälp få vara
och andra steg bespara?

Var finns en varm och villig hand,
som bördan lyfta kan ibland
och bära den åt andra,
som fram på stigen vandra?

Var finns ett hjärta och en själ,
som tänker först på andras väl
och brott och synd vill hindra
och sorg och nöd vill lindra?

Var finnas hjälpare att få
i denna världen, stora, små?

— — — — — — —

Gud själv av nåd oss give
att hjälpare vi blive!

Ella.

En barnavän.

Allt emellanåt träffar man till sin stora glädje tanter och farbröder som varmt och innerligt älska barnen, och offra mycket av sin tid och kraft på den viktiga åkertegen, söndagsskolan.

En sådan tant är fru Maria Wiholm, vars bild vi här se. I närmare dess början varit en av de ledande. Vetekornet har burit rik frukt. Varje år ha dess två försäljningar inbringat cirka 500 kronor, som använts till underhåll för barn i Kongo, Kina och Lappland samt till understöd för söndagsskolan på platsen.

Då fru Maria Wiholm den 8 mars

Fru Wiholm bland blommor på högtidsdagen.

trettiofem år har hon varit lärarinna i söndagsskolan i Missionskyrkan i Uppsala, och en mer älskad lärarinna får man leta efter.

Tre generationer av barn har hon undervisat, och tänk, så många årgångar av Barnavännen, som hon delat ut!

I söndagsskolbarnens egen syförening, Vetekornet, som i nästa månad fyller trettio år, har hon ända sedan fyllde 60 år, blev hon föremål för varm och tacksam hyllning av vänner, medarbetare och barn i sin kära söndagsskola.

Måtte det förunnas fru Wiholm att ännu i många år med samma kärlek och hänförelse som hittills undervisa barnen om livets väg och föra dem till den store Barnavännen, Jesus.

S. W.

De små matgästerna.

Fru Berg var sysselsatt med att duka av frukostbordet, varpå hon sopade bort alla brödsmulor, som funnos på duken.

Då knackade det på dörren, och en liten gosse kom in med en liten skål i handen.

"Snälla tant, spar alla brödsmulor från bordet och alla äppelkärnor åt mina matgäster", sade han blygt och räckte fram skålen.

"Dina matgäster, Bengt? Vilka äro de?"

"Jo, det är småfåglarna, som ha svårt att skaffa sig föda nu, när det är så mycket snö", sade Bengt. "Om tant tillåter, så kommer jag varje dag vid den här tiden och hämtar smulorna som samlats."

"Ja, det får du gärna göra."

Varje morgon gick nu Bengt till fru Berg och hämtade smulor och i hemmet fick han en del, och hans små matgäster hade föda hela vintern.

Fru Berg började tänka på, hur förståndig den lille gossen var, och undrade om inte hon skulle kunna göra något liknande.

Hon kände en familj, där husfadern legat sjuk länge, varför det var fattigt och knappt i hemmet. Då sökte hon i sin garderob efter en del avlagda, men bra plagg, som kunde passa åt barnen i den fattiga familjen. Sedan gick hon till en väninna med många barn, omtalade familjens nöd och frågade, om hon också ville giva något.

"Det var riktigt bra att du kom", sade fru Lindgren, "jag har nyligen hängt undan en del riktigt varma och bra kläder, som blivit för små åt barnen. Dem skall du få, ty det gläder mig att de kunna bliva till nytta."

Från den dagen var det inte bara Bengt, som hade matgäster, utan fru Berg började också skaffa sig sådana. Hon både mättade och klädde många små hungriga barn. Att hjälpa andra och dela med sig av det goda hon fått, blev hennes största glädje. Tänk vad goda exempel kunna uträtta mycket gott.

Likna Jesus.

Då vi älska någon, tycka vi om att vara hos honom och tala till honom, och vi lyssna gärna, då han talar till oss.

Om vi älska Jesus tycka vi om att komma till honom och bliva hos honom i himmelen.

Men vi kunna icke bliva hos honom i denna sköna och härliga plats, om vi icke likna honom.

Jesus var aldrig ovänlig, aldrig högmodig, aldrig självisk. Även hans tankar voro heliga.

Är du lik honom? Älskar du allting, som är gott och heligt och hatar allt, som är orätt och syndigt.

Jesus Kristus var ofta frestad att göra orätt, men han gjorde det aldrig. Du är ofta frestad att göra orätt, och du gör det.

Du behöver bedja Gud, att han förlåter dig dina synder. Jesus behöver rena ditt hjärta. Om han får göra det, blir du Guds älskade barn.

A. W.

Hallstahammars söndagsskola.

Hallstahammars missionsförsamlings söndagsskola vill härovan presentera sig för Barnavännens små läsare. Hallstahammar är, som de flesta torde veta, beläget i mellersta Västmanland och genomflytes av Kolbäcksån och Strömsholms kanal. Här har söndagsskolverksamhet bedrivits i omkring 50 år. För närvarande hålla, förutom vår församling, tre andra kristna organisationer söndagsskola inom samhället.

Härmed sända vi nu vår hjärtliga hälsning till alla söndagsskolbarn samt lärare i vårt kära land.

Vile Guds rika välsignelse över oss alla! *Lärarne.*

Stenums söndagsskola.

I Stenums socken belägen i det natursköna Vane härad, 5 km. från Skara finnes också en skara småttingar, som söndagligen samlas i missionshuset för att höra, lära samt sjunga om den store barnavännen Jesus. De sända härmed en hälsning till alla "Barnavännens" vänner och läsare. "O, hur stort att tro på Jesus uti unga år, att få följa barnens bäste vän. Ty när barnaåren och dess fröjder från oss gå, Denna glädjekälla flödar än."

G. C.

Stenums söndagsskola.

Bibelläsning

för veckan 15—21 mars..

(Ur Sv. Bibelläsningsförbundets textlista. Eftertryck förbjudes).

15 M. Rom. 15:1—7. Leva för andra.

16 T. Rom. 15:8—21. Bland hedningarna.

17 O. Ps. 78:1—7. För ett kommande släkte.

18 T. Ps. 81:1—17. Hörsamhet och seger.

19 F. Fil. 2:1—16. Lysen såsom himlaljus.

20 L. 2 Kor. 4:6—18. Kunskapen om Guds härlighet.

21 S. Matt. 5:13—16. Medborgarnas uppgifter.

Söndagsskoltexter.

Söndagen den 21 mars.

SMÅBARNSAVDELNINGEN:

Jesus i Getsemane. Matt. 26:36—46.
Minnesvers: Ske din vilja. Matt. 26:42 c.

MELLANAVDELNINGEN:

Medborgarnas uppgifter. Matt. 5:13—16.
Minnesvers: I voren ju förut mörker, men nu ären I ljus i Herren; vandren då såsom ljusets barn. Ef. 5:8.

ÖVRE AVDELNINGEN:

Herrens telning. Jes. 11:1—5.
Minnesvers: Ett brutet rör skall han icke sönderkrossa, och en rykande veke skall han icke utsläcka intill dess att han har fört rätten fram till seger. Matt. 12:20.

Svenska Tryckeriaktiebolaget, Stockholm 1926